روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseirani@gmail.com

آنلاین
toseeirani.ir
شماره ۲۱۶۶ / چهارشنبه ۹ اردیبهشت ۱۴۰۵ / ۱۱ ذوالقعده ۱۴۴۷ / ۲۹ آوریل ۲۰۲۶

منهای فوتبال

شب باشکوه ستاره ایرانی و تسلیم مرد شماره یک جهان

افسانه کروسیبل

نگار رشیدی

سالن تاریخی و افسانه‌ای کروسیبل در شفیلد انگلیس، بار دیگر به صحنه خلق یکی از دراماتیک‌ترین داستان‌های تاریخ اسنوکر تبدیل شد. جایی که صدای برخورد توپ‌ها در سکوت مطلق سالن، ضربان قلب میلیون‌ها بیننده را در سراسر جهان تنظیم می‌کند. در این شب فراموش‌نشدنی، حسین وفایی، ستاره بی‌بدیل اسنوکر ایران، نه تنها یک مسابقه، بلکه یک نبرد تمام‌عیار ذهنی و روانی را از جاد ترامپ، مرد شماره یک جهان برد و با برتری ۱۳ بر ۱۲ برای اولین بار به جمع هشت نفر برتر جهان راه یافت. اتفاقی که فراتر از یک شگفتی ورزشی، به نمادی از مقاومت، امید و اراده برای یک ملت تبدیل شد.

تقابل با جاد ترامپ، نامی که لرزه بر اندام هر حریفی می‌اندازد، هرگز آسان نیست. روند مسابقه نیز در ابتدا گواه همین موضوع بود و نشان می‌داد که چرا ترامپ بر بام اسنوکر دنیا ایستاده است. او با اتکا به تجربه و تسلط همیشگی‌اش، بازی را در کنترل گرفت و در دو مقطع حیاتی، برتری خود را به رخ کشید. وقتی اسکوربورد نتیجه ۱۰ بر هفت را به سود ترامپ نشان می‌داد، بسیاری کار نماینده ایران را تمام‌شده می‌دانستند. حتی زمانی که وفایی با چنگ و دندان و نمایشی جسورانه فاصله را کم کرد، ترامپ بار دیگر در آستانه پیروزی قرار گرفت و نتیجه ۱۲ بر ۱۱ شد. در رقابت‌های قهرمانی جهان، وقتی مرد شماره یک دنیا تنها به یک فریم برای صعود نیاز دارد، بازگشت حریف چیزی شبیه به غیرممکن است؛ اما وفایی حاضر نبود تسلیم این سناریوی از پیش نوشته‌شده شود.

شاهزاده پارسی آمده بود تا قوانین کروسیبل را از نو بنویسد. او در فریم بیست‌وچهارم، با یک سنچری درخشان و خیره‌کننده ۱۰۶ امتیازی، تمام معادلات را به هم ریخت و بازی را به تساوی ۱۲-۱۲ کشاند تا فریم سرنوشت‌ساز بیست و پنجم، قاضی این ماراتن نفس‌گیر باشد. در این فریم پایانی، ترامپ فرصت ایده‌آلی برای تمام کردن کار داشت، اما فشار خردکننده مسابقه روی شانه‌های او نیز سنگینی می‌کرد. از دست دادن کنترل توپ سفید (کیوبال) و خارج شدن از پوزیشن، همان اشتباه مهلکی بود که وفایی برای زدن ضربه نهایی به آن نیاز داشت. وفایی با یک بریک ۹۱ امتیازی در اوج فشار، تیر خلاص را شلیک کرد و میز را به تسخیر خود درآورد. خبرگزاری معتبر رویترز این لحظه را «بزرگ‌ترین شگفتی تورنمنت» نامید و از «اعصاب فولادی» ستاره ایرانی تمجید کرد؛ در حالی که شبکه ESPN در گزارشی مفصل تاکید کرد که وفایی در لحظاتی که باید، سطح بازی‌اش را به شکل خارق‌العاده‌ای بالا برد.

پشت این بازگشت رویایی، یک دگردیسی عمیق ذهنی نهفته بود. وفایی پرده از این راز برداشت و گفت: «مدتی است خیلی روی ذهنم کار می‌کنم. سعی کرده‌ام آرام‌تر باشم، کمتر واکنش نشان بدهم و بیشتر روی اجرای ضربه‌ها تمرکز کنم. قبلا شاید خیلی حرف می‌زدم یا درگیر حاشیه می‌شدم اما حالا به این نتیجه رسیده‌ام که گاهی بهترین کار این است که سکوت کنی و اجازه بدهی بازی‌ات حرف بزند.» این مدیریت روان، همان سلاح پنهانی بود که او را سرپا نگه داشت. او در طول مسابقه مدام با خود زمزمه می‌کرد: «اگر قرار باشد این تورنمنت مال من باشد، خودش اتفاق می‌افتد. فقط باید در لحظه بمانم.»

اما موتور محرک اصلی وفایی در این شب تاریخی، چیزی فراتر از تکنیک و روانشناسی فردی بود. در پس هر ضربه دقیق او، قلب مردمی می‌تپید که در روزهای پرالتهاب، تشنه یک خبر خوب و یک بهانه برای لبخند زدن بودند. این بعد از پیروزی وفایی، به داستان او عمق و معنایی اجتماعی بخشید. او با صداقتی تحسین‌برانگیز از این انگیزه بزرگ پرده برداشت: «آماده‌سازی برای این مسابقات برایم خیلی سخت بود، به‌خصوص به خاطر شرایطی که در کشورم وجود دارد. من فقط برای خودم بازی نمی‌کنم. این روزها زمان سختی برای کشورم است و از اتفاقاتی که برای ایران رخ‌داده بسیار ناراحتم. همین شرایط به من انگیزه داد تا با تمام توان بازی کنم و برای مردم کشورم بجنگم تا بتوانم حتی برای لحظاتی دل‌شان را شاد کنم.»

بزرگی این پیروزی زمانی بیشتر به چشم آمد که جاد ترامپ مغرور، بدون هیچ توجیهی، شکست را پذیرفت. او با اعتراف به از دست دادن فرصت‌هایش گفت: «در فریم آخر موقعیت خیلی خوبی داشتم، اما کنترل توپ سفید را از دست دادم. این خلاصه فصل من است؛ فرصت‌هایی که در لحظه آخر از دست می‌روند.» اما اوج زیبایی این رقابت در پایان مسابقه رقم خورد؛ زمانی که ترامپ با رفتاری کاملا جوانمردانه دستش را روی شانه وفایی گذاشت و گفت: «به خودت باور داشته باش، تو می‌توانی قهرمان شوی.»

در نهایت، سالن کروسیبل یکپارچه ایستاد و با تشویق‌های بی‌امان به احترام وفایی ادای احترام کرد؛ لحظه‌ای که به گفته خودش تا آخر عمر با او خواهد ماند. حالا حسین وفایی در جمع هشت نفر برتر جهان است و برای رسیدن به نیمه‌نهایی، باید در روزهای آینده از سد «وو یی ژه»، پدیده چینی که مارک سلبی قدرتمند را حذف کرده، بگذرد. وفایی که می‌گوید «هر روز جام کروسیبل در ذهن من زندگی می‌کند»، نشان داد برای لحظات بزرگ ساخته شده است. او با عبور از ترامپ ثابت کرد که برای فتح قله‌های بالاتر، از همیشه تشنه‌تر است. تاریخ در حال نوشته شدن است و قلم این بار در دستان پرتوان حسین وفایی است.

از کلافگی و سکوت قلعه‌نویی تا چراغ سبز پاستور در سایه التهاب

معمای پرواز به جام‌جهانی ۲۰۲۶

آریا طاری

«اجازه بدهید اسم تیمی را نیاورم. دیروز نام دو تیم را آوردم و بعد وقتی به هتل آمدم متوجه شدم بازی‌ها لغو شده است.» این جملات، تنها یک اظهارنظر ساده از سوی سرمربی تیم ملی در حاشیه مراسم گرامیداشت هفته کارو کارگر نبود؛ این کلمات، تبلور استیصال و کلافگی مردی است که باید تیمش را برای بزرگ‌ترین آوردگاه فوتبال جهان آماده کند، اما حتی نمی‌داند فردا قرار است شاگردانش را مقابل چه تیمی به میدان بفرستد. جام‌جهانی ۲۰۲۶ در ایالات متحده، مکزیک و کانادا، حالا بیش از هر زمان دیگری برای فوتبال ایران به یک معادله چندمجهولی و پیچیده تبدیل شده است. در شرایطی که شمارش معکوس آغاز شده و کمتر از ۴۵ روز تا به صدا درآمدن سوت آغاز این تورنمنت بزرگ و تاریخی باقی مانده است، اردوی تیم ملی فوتبال ایران در تهران بیش از آنکه شبیه به قرارگاه آماده‌سازی یک تیم مدعی آسیایی باشد، به اتاق انتظاری پر از دلهره و اخبار ضدونقیض بدل شده است. داستان از جایی شروع می‌شود که بدیهی‌ترین نیاز یک تیم ملی برای حضور در جام‌جهانی، یعنی برگزاری دیدارهای تدارکاتی، به یک بحران تمام‌عیار تبدیل شده است.

امیر قلعه‌نویی حق دارد که دیگر نخواهد نام هیچ کشوری را به زبان بیاورد. در روزهای گذشته، تقویم فیفادی و برنامه‌های آماده‌سازی تیم ملی به یک صفحه شطرنج با مهره‌های خیالی تبدیل شده بود. ابتدا زمزمه‌های برگزاری بازی دوستانه با پاناما و پورتوریکو به گوش رسید؛ حریفانی از منطقه کونکاکاف که می‌توانستند تا حدودی شبیه‌سازی مناسبی برای رویارویی با تیم‌های قاره آمریکا باشند. اما این اخبار پیش از آنکه روی کاغذ رسمیت پیدا کنند، به بایگانی سپرده شدند. پس از لغو قطعی دیدار با پاناما و پورتوریکو، نام‌های جدیدی روی میز فدراسیون فوتبال قرار گرفت؛ مقدونیه و آنگولا. اما سایه سنگین بلاتکلیفی دست از سر تیم ملی برنمی‌دارد. حالا تکلیف بازی با آنگولا در هاله‌ای از ابهام است و با دومینوی لغو شدن‌ها، رویارویی با مقدونیه نیز در مرز منتفی شدن قرار گرفته است. سرمربی تیم ملی که با تعطیلی زودهنگام و اجباری لیگ برتر، برنامه‌های تمرینی خود را در تهران و با برگزاری دیدارهای درون‌تیمی آغاز کرده، حالا با دستانی خالی از حریفان بین‌المللی مواجه است. او بالحنی که آمیخته‌ای از گلایه، عصبانیت و پذیرش واقعیت‌های تلخ است، رسما اعلام کرده که تا زمان سوت آغاز بازی، روی هیچ مسابقه دوستانه‌ای حساب باز نمی‌کند. این سردرگمی تاکتیکی در حالی گریبان‌گیر کادر فنی شده که تیم‌های رقیب در حال انجام آخرین اصلاحات تاکتیکی خود در بازی‌های تدارکاتی سطح بالا هستند و تیم ملی ایران، در کمپ تهران، مجبور است به رقابت بازیکنان با یکدیگر در قالب دو تیم الف و ب بسنده کند؛ اتفاقی که برای تیمی در قامت صعود به جام‌جهانی، یک عقب‌گردنگران کننده محسوب می‌شود.

اما ماجرای تیم ملی ایران در مسیر جام‌جهانی ۲۰۲۶، تنها به لغو چند بازی دوستانه و مشکلات لجستیکی ختم نمی‌شود. داستان بسیار فراتر از مستطیل سبز است. فوتبال، بار دیگر با واقعیت‌های سخت خاورمیانه گره خورده است. وضعیت جنگی منطقه و التهابات روزهای اخیر، حضور تیم ملی در جام‌جهانی را از یک مساله صرفا ورزشی، به یک پرونده حساس در سطح کلان حاکمیتی و امنیتی تبدیل کرده است. پیش از این، موضع‌گیری تند و بی‌پرده احمد دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان، در جلسه ستاد حضور تیم ملی در جام‌جهانی، شوک بزرگی به جامعه فوتبال وارد کرد. دنیامالی با صراحت اعلام کرد که تصمیم نهایی برای اعزام یا عدم اعزام شاگردان قلعه‌نویی به جام‌جهانی، در حیطه اختیارات وزارت ورزش یا فدراسیون فوتبال نیست و این شورای عالی امنیت ملی است که باید مجوز نهایی را صادر کند. این اظهارنظر، موجی از نگرانی را در میان هواداران و ملی‌پوشان ایجاد کرد. آیا قرار است بزرگ‌ترین رویای فوتبالی یک نسل، قربانی معادلات پیچیده منطقه‌ای شود؟ سپردن سرنوشت تیم ملی به نهادهای امنیتی، نشان‌دهنده عمق حساسیت ماجراست. در شرایطی که حفظ امنیت ملی و مدیریت افکار عمومی در زمانه بحران در اولویت قرار دارد، اعزام کاروانی بزرگ به کشوری که میزبان مسابقات است (ایالات متحده)، نیازمند بررسی‌های همه‌جانبه‌ای است که از خطوط قرمز سیاست خارجی و تدابیر امنیتی عبور می‌کند.

با وجود تمام این ابرهای تیره، هشتم اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۵، سیگنال‌های متفاوتی از ساختمان پاستور مخابره شد. فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، در نشست خبری هفتگی خود، در پاسخ به دغدغه خبرنگاران پیرامون سرنوشت تیم ملی، ادبیاتی را به کار برد که بوی امیدواری و حمایت می‌داد. مهاجرانی با اشاره به حضور اخیر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری در اردوی تیم ملی و در میان بازیکنان، این اقدام را نه یک بازدید تشریفاتی، بلکه نماد بارز حمایت مادی و معنوی دولت از ملی‌پوشان قلمداد کرد.

او با تاکید بر کلمه «اقتدارآفرینی»، فوتبال را ابزاری برای نشان دادن قدرت و همبستگی ملی در عرصه‌های بین‌المللی دانست. سخنگوی دولت در لابه‌لای صحبت‌هایش، به دستورات صریح وزیر ورزش برای تقویت تیم و حتی برنامه‌ریزی برای اردوی ترکیه اشاره کرد و با جمله‌ای کلیدی به گمانه‌زنی‌ها پاسخ داد: «امیدوار هستیم که ان‌شاءا... تیم ملی ما همچون همیشه با افتخار و با همان غیرت ملی خود در جام‌جهانی حضور یابد و دل ملت ایران را شاد سازد.» این اظهارات، به نوعی یک پارادوکس امیدبخش در دل فضای پرالتهاب فعلی است. از یک سو، موضع سخت و امنیتی هفته‌های گذشته وجود دارد و از سوی دیگر، صدای رسمی دولت که از آرزوی حضور تیم ملی و شادی دل مردم سخن می‌گوید. به نظر می‌رسد در بدنه دولت، تمایل شدیدی وجود دارد تا فوتبال به عنوان یک بازوی اجتماعی و یک نقطه اتصال ملی در روزهای سخت، به کار خود ادامه دهد و پرچم ایران در بزرگ‌ترین فستیوال ورزشی جهان برافراشته بماند.

با کنار هم قرار دادن پازل‌های این سناریوی پیچیده، برنامه عملیاتی تیم ملی فعلا روی یک خط باریک در حال حرکت است. امیر قلعه‌نویی و شاگردانش تا ۱۶ اردیبهشت‌ماه در تهران خواهند ماند؛ روزهایی که به تمرینات تاکتیکی و حفظ آمادگی جسمانی در غیاب بازی‌های رسمی لیگ سپری می‌شود. پس از آن، کاروان تیم ملی برای فرار از فشارها و تغییر فضای روانی، راهی کشور ترکیه خواهد شد. اردوی ترکیه، در واقع یک ایستگاه ترانزیت برای تیم ملی است. کمپی که هم به درخواست کادر فنی و هم با هماهنگی وزارت ورزش تدارک دیده شده است تا بازیکنان در یک محیط ایزوله‌تر و با تمرکز بالاتر، آخرین فاز آماده‌سازی را پشت سر بگذارند. قلعه‌نویی درباره این مسیر می‌گوید: «برنامه‌های‌مان هر روز متغیر است اما بنا داریم پس از دو بازی درون‌تیمی و چند روز استراحت، به ترکیه برویم و شاید از آنجا عازم محل برگزاری بازی‌های جام‌جهانی شویم.» استفاده از کلمه «شاید» در صحبت‌های سرمربی تیم ملی، تمام داستان را در خود خلاصه کرده است. ترکیه می‌تواند سکوی پرتاب ملی‌پوشان به سمت قاره آمریکا باشد و یا ایستگاه پایانی تلخ یک رویای ناتمام.

اکنون فوتبال ایران در یک تعلیق تاریخی به سر می‌برد. کمتر از ۴۵ روز به آغاز جام‌جهانی مانده است؛ تورنمنتی که می‌تواند صحنه درخشش نسلی باشد که سال‌ها در کنار هم بازی کرده‌اند و حالا تشنه اثبات توانایی‌های خود در بالاترین سطح هستند. از یک سو، بازیکنان با تمام وجود در کمپ تیم ملی عرق می‌ریزند و به چراغ سبز و حمایت‌های سخنگوی دولت و حضور رئیس جمهور دلگرم شده‌اند و از سوی دیگر، سایه لغو بازی‌های تدارکاتی و تصمیمات کلان شورای عالی امنیت ملی در خصوص وضعیت آتش‌بس و جنگ ۴۰ روزه، همچون یک شمشیر داموکلس بالای سر آنها قرار دارد. آیا دیپلماسی ورزشی و نیاز جامعه به یک رویداد نشاط‌آور، بر ملاحظات سخت امنیتی غلبه خواهد کرد؟ آیا بغض امیر قلعه‌نویی از لغو دیدارهای دوستانه، در نهایت با لبخند صعود از گروه در جام‌جهانی جبران خواهد شد؟ پاسخ این سوالات دیگر در مستطیل سبز رقم نمی‌خورد؛ بلکه در راهروهای سیاست و در دل زمان پنهان شده است. فعلا، تیم ملی چمدان‌هایش را برای ترکیه می‌بندد، اما نگاهش با بیم و امید، به آسمان غرب دوخته شده است. سفری که یا با افتخار و اقتدار در آمریکا به پایان می‌رسد، یا به عنوان یکی از حسرت‌بارترین پرونده‌های تاریخ ورزش ایران در حافظه جمعی ثبت خواهد شد. باید منتظر ماند و دید در این روزهای پر تب و تاب، سرنوشت چه پایانی برای یوزهای ایرانی رقم خواهد زد.

ماجرای تیم ملی ایران در مسیر جام جهانی ۲۰۲۶، تنها به لغو چند بازی دوستانه و مشکلات لجستیکی ختم نمی‌شود. در شرایطی که حفظ امنیت ملی و مدیریت افکار عمومی در زمانه بحران در اولویت قرار دارد، اعزام کاروانی بزرگ به کشوری که میزبان مسابقات است (ایالات متحده)، نیازمند بررسی‌های همه‌جانبه‌ای است که از خطوط قرمز سیاست خارجی و تدابیر امنیتی عبور می‌کند

اتفاق روز

علی قلی‌زاده، برگ برنده قلعه‌نویی در مسیر جام‌جهانی

درخشش الماس

نازنین دشتی

در دنیای پرنوسان فوتبال، جایی که مرز بین فراموشی و جاودانگی به باریکی یک نمایش ۹۰ دقیقه‌ای است، علی قلی‌زاده بار دیگر ثابت کرد که برای ستاره ماندن، صبوری و تداوم به اندازه تکنیک اهمیت دارد. وینگر چپ‌پای تیم ملی ایران که روزگاری در مستطیل سبز با حرکات نمایشی و فریبنده‌اش شناخته می‌شد، حالا در ۳۰ سالگی به بلوغی رسیده که او را به مرد اول شهر پوزنان و امید اول کادر فنی تیم ملی تبدیل کرده است.

داستان این فصل قلی‌زاده، شباهت عجیبی به یک درام سینمایی دارد. او که با برچسب یکی از گران‌ترین خریدهای تاریخ باشگاه لخ پوزنان راهی لهستان شده بود، در ابتدا با سد محکم مصدومیت‌های پی‌درپی مواجه شد. در فوتبال اروپا، صبر هواداران و رسانه‌ها به اندازه خاورمیانه زیاد نیست؛ انتقادها بالا گرفته بود و زمزمه‌های بازگشت او به لیگ ایران به گوش می‌رسید. اما الماس ایرانی زیر فشار، نه تنها خرد نشد، بلکه درخشان‌تر از همیشه بیرون آمد.

قلی‌زاده با پشت سر گذاشتن دوران نقاهت، حالا به مهره‌ای مهارنشدنی در ترکیب تیمش تبدیل شده است. او که فصل گذشته با هشت گل و ۶ پاس گل، معمار اصلی قهرمانی لخ پوزنان بود، در فصل جاری (۲۰۲۵-۲۶) نیز با وجود غیبت در نیمی از بازی‌ها، آماری خیره‌کننده ثبت کرده است. ثبت ۱۰ اثر گذاری مستقیم روی گل (۶ گل و چهار پاس گل) در تنها ۱۸ مسابقه، یعنی این ستاره ایرانی هر ۱۰۵ دقیقه یک‌بار، جادوی خود را به رخ حریفان می‌کشد.

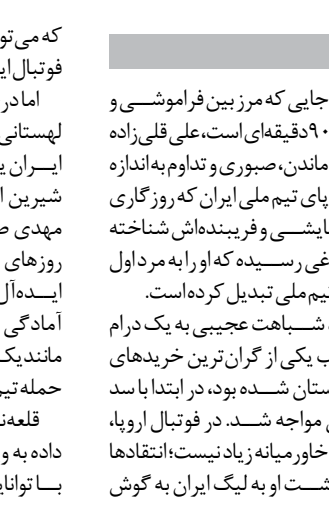

نقطه عطف درخشش اخیر او، نبرد حساس دوشنبه‌شب مقابل لژیا ورشو بود. در حالی که بازی در گره‌های تاکتیکی معمول دربی‌های حساس گیر کرده بود، قلی‌زاده با یک سوپر گل تماشایی، بار دیگر نشان داد که چرا او را با الماس مقایسه می‌کنند. این درخشش تنها یک گل سه امتیازی نبود، بلکه پیامی روشن به رقبای داخلی در لیگ لهستان و رقبای ملی‌پوش در ایران بود؛ ستاره اول پوزنان، هنوز تشنه موفقیت است.

لخ پوزنان اکنون با ۵۲ امتیاز و فاصله سه امتیازی نسبت به نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده خود، گورنیک زابرزه، در صدر جدول تکیه زده است. در حالی که تنها چهار هفته تا پایان فصل باقی مانده، یاران قلی‌زاده در یک قدمی دفاع از عنوان قهرمانی هستند؛ دستاوردی که می‌تواند قلی‌زاده را به یکی از پرافتخارترین لژیونرهای تاریخ فوتبال ایران در قاره سبز تبدیل کند.

اما درخشش علی قلی‌زاده بیش از آنکه برای هواداران لهستانی جذاب باشد، برای امیر قلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی ایران یک توفیق اجباری و شیرین است. در روزهایی که مهدی طارمی در المپیاکوس روزهای سرد و دوری از فرم ایده‌آل را سپری می‌کند، آمادگی خیره‌کننده قلی‌زاده مانند یک مسکن قوی برای خط حمله تیم ملی عمل می‌کند.

قلعه‌نویی که همواره نشان داده به وینگرهای کلاسیک با توانایی برداشتن بازیکن مستقیم (یک در مقابل یک) علاقه ویژه‌ای دارد، حالا در بهترین زمان ممکن، آماده‌ترین نسخه قلی‌زاده را در اختیار دارد. اگرچه ترافیک در پست وینگر راست با حضور ستاره‌هایی چون علیرضا جهانبخش، مهدی قایدی و پدیده جوانی مثل مهدی هاشم‌نژاد بسیار بالاست، اما تجربه و فرم فعلی قلی‌زاده، او را در اولویت اول قرار می‌دهد.

قلی‌زاده که خاطرات تلخ و شیرینی از جام‌جهانی ۲۰۲۲ قطر دارد (از پاس گل تماشایی به طارمی تا گل آفساید مقابل ولز)، حالا با تجربه‌ای دوچندان به سوی جام‌جهانی ۲۰۲۶ در آمریکای شمالی چشم دوخته است. او حالا بازیکنی است که نه تنها تکنیک ناب ایرانی را در ساق‌هایش دارد، بلکه نظم و دیسیپلین فوتبال اروپا را هم به خوبی آموخته است. برای قلعه‌نویی، داشتن بازیکنی که در لیگ فیزیکی لهستان، هر ۱۰۵ دقیقه روی یک گل تاثیر می‌گذارد، یک نعمت بزرگ است. قلی‌زاده نشان داده که می‌تواند در لحظات دشوار، با یک حرکت پیش‌بینی‌نشده، گره بازی را باز کند؛ همان ویژگی که تیم ملی در مسابقات بزرگ به آن نیاز مبرم دارد.

علی قلی‌زاده این روزها نه تنها در لهستان، بلکه در قلب هواداران فوتبال ایران دوباره زنده شده است. او با عبور از تونل تاریک مصدومیت، حالا در نورافکن‌های ورزشگاه‌های لهستان می‌درخشد. اگر او همین روند را در چهار هفته پایانی لیگ لهستان حفظ کند و جام قهرمانی را بالای سر ببرد، با روحیه‌ای مضاعف و به عنوان لیدر جدید خط حمله، در اردوی تیم ملی حاضر خواهد شد تا شاید این بار در لس‌آنجلس و میادین جهانی، فصلی جدید از کتاب افتخاراتش را ورق بزند.

الماس ایرانی آماده است تا در مسیر منتهی به جام‌جهانی، بار دیگر ثابت کند که دوداز کنده بلند می‌شود و تکنیک ناب، هرگز از مد نمی‌افتد. باید منتظر ماند و دید آیا این آمادگی صددرصدی، می‌تواند کلید موفقیت ایران در نبردهای بزرگ پیش رو باشد؟ جواب قلعه‌نویی احتمالا یک «بله» قاطع است.

نوبت دوم

شرکت ارتباطات زیرساخت

فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مشاوران به شماره ۱۴۰۴/۵۸
انتخاب مشاور جهت خرید خدمات مشاوره طراحی و پیاده سازی سیستم مدیریت امنیت اطلاعات (ISMS) بر پایه ISO/IEC ۲۷۰۰۱:۲۰۲۲

شرکت ارتباطات زیرساخت در نظر دارد به استناد مفاد تصویب نامه شماره۱۹۳۵۴۲ت۴۲۹۸۶ک مورخ ۸۸/۱۰/۰۱ (آیین نامه خرید خدمات مشاوره) و به منظور انتخاب مشاور جهت انجام پروژه طراحی و پیاده سازی سیستم مدیریت امنیت اطلاعات (ISMS) بر پایه ISO/IEC 27001:2022، اقدام به شناسایی مشاوران ذی صلاح از طریق فراخوان عمومی نماید. لذا از کلیه شرکت هایی که دارای توانایی و تجربه علمی و عملی مرتبط و گواهی های الف- تایید صلاحیت افتا دارای اعتبار و تایید شده از مرکز افتای ریاست جمهوری در زمینه های ۱- خدمات مشاوره و استقرار استانداردهای انفورماتیک و فناوری اطلاعات ارتباطات (رتبه حداقل ۳)، ۲- خدمات مدیریتی- مشاوره و اجرای ISMS (رتبه حداقل ۳)، ب- تایید صلاحیت انفورماتیک معتبر با اعتبار کافی از سازمان برنامه و بودجه کشور در زمینه های ۱- امنیت تولید و تبادل فضای اطلاعات (رتبه حداقل ۳)، ۲- شبکه داده های رایانهای و مخابراتی (رتبه حداقل ۳)، ۳- مشاوره و نظارت بر اجرای طرح های انفورماتیک، فناوری اطلاعات (رتبه حداقل ۳) و ج - گواهی‌نامه استاندارد ISO/IEC 27001 و گواهی ISO 9001 معتبر می باشند دعوت به عمل می آید. واجدین شرایط جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی www.setadiran.ir (مرکز تماس ۱۴۵۶) مراجعه و از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) نسبت به خرید اسناد اقدام نمایند.

توضیح اینکه داشتن کلیه گواهی های ذکر شده در فوق به صورت همزمان به عنوان شرط اصلی حضور در فرآیند خرید خدمات مشاوره و ارزیابی کیفی مشاوران می باشد.

شماره فراخوان سامانه تدارکات الکترونیک دولت : ۲۰۰۵۰۰۱۰۲۲۰۰۰۰۰۱

نام و نشانی شرکت: شرکت ارتباطات زیرساخت -امور هماهنگی کمیسیون معاملات به نشانی خیابان شریعتی، نرسیده به پل سیدخندان، روبروی خیابان شهید قندی، ساختمان مرکزی شرکت ارتباطات زیرساخت، طبقه ۸ دورنگار : ۸۸۴۶۶۷۷۹

بهای فروش اسناد : هزینه خرید اسناد استعلام ارزیابی کیفی رایگان است.

زمان و تاریخ شروع و پایان فروش اسناد از سامانه ستاد: از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۹ تا ساعت ۱۱:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۶.

نحوه ارائه پیشنهاد: مشاوران می بایست پیشنهاد خود را براساس اطلاعات اعلام شده از سوی مناقصه گزار در فرم استعلام ارزیابی کیفی و منحصراً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ثبت نمایند.

آخرین مهلت ثبت پیشنهادات در سامانه ستاد: مناقصه گران می بایست پیشنهاد خود را طبق اسناد مورد نیاز اعلام شده در شرایط مناقصه تا ساعت ۱۱روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۶ در سامانه ستاد ثبت نمایند.

زمان و محل بررسی و ارزیابی کیفی: ساعت ۱۱:۱۵ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۶ در محل کمیسیون معاملات واقع در طبقه ۸ اتاق ۸۱۷ ساختمان مرکزی شرکت ارتباطات زیرساخت

توضیح: این فراخوان صرفاً جهت ارزیابی کیفی مشاوران واجد شرایط (تهیه لیست بلند وکوتاه) بوده وهیچ تعهدی برای این شرکت ندارد. بدیهی است درصورت عدم ارسال مدارک مطابق با فرمت ارائه شده صلاحیت شرکت متقاضی قابل بررسی نخواهد بود.

شناسه آگهی: ۲۱۶۴۶۷۴ | م الف /۲۶۶ | شرکت ارتباطات زیرساخت